

Nejsvětější Trojice

SS.mae Trinitatis Sollemnitas

Zpracoval: Jan Chlumský

Slavnost: 30. května, slavnost

K HISTORII SLAVNOSTI

Tato slavnost stanovená na neděli po Seslání Ducha Svatého je jakoby korunou uplynulého období velikonočních tajemství spásy, neboť k nám hovoří o našem povolání do dokonalé jednoty s Nejsvětější Trojicí.

Ježíš před nanebevstoupením promluvil k učedníkům slovy: *"Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého."* (Mt 28,18-19) - Při tomto křtu, v den, kdy jsme byli pokřtěni si v každém z nás Božská Trojice učinila příbytek a *"jméno Boží, ve kterém jsme pokřtěni, si připomínáme pokaždé, když se označujeme znamením kříže"*. (srov promluva papeže Benedikta XVI. před Angelus 30. 5. 2010)

Modlitbu "Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému" údajně r. 325 zavedl I. ekumenický koncil v Niceji. Synod v Narbon r. 589 stanovil, aby s ní kněží končili modlitbu každého žalmu, jak je tomu i v současném breviáři. V r. 1198 byl k uctívání tajemství Nejsvětější Trojice založen řád Trinitářů. K liturgicky samostatnému slavení Nejsvětější Trojice došlo v 11. století a papež Jan XXII. v r. 1334 tuto slavnost rozšířil na celou církev. Oslava Nejsvětější Trojice ovšem byla a je součástí každé liturgie.

ÚVAHY PRO MEDITACI

ÚSTŘEDNÍ TAJEMSTVÍ VÍRY

Je tajemství Nejsvětější Trojice slavené dnešním svátkem. Jde o jednu ze základních pravd naší víry, zjevenou Ježíšem Kristem. Je zjevením Božím do naší přítomnosti, světlem a zdrojem radosti pro náš život.

Bůh je náš milující Otec, plodící od věčnosti Syna (viz KKKC 46), v němž je naše spása a z obou vychází Duch Svatý, rovný Otci i Synu, s nimi jedné podstaty. Duch

působí svými dary, aby nás mohl vtáhnout do života Nejsvětější Trojice.

O jak velké tajemství jde, naznačuje tradovaný příběh o sv. Augustinovi. Ten, když chtěl proniknout do tohoto tajemství a osvětlit je ve svém spisu, došel za hloubavých úvah na mořský břeh, kde ho zaujal malý chlapec, který se snažil mušlí přelívat vodu moře do důlku v písku. S úsměvem na něj promluvil a v odpověď uslyšel: "Spíše dokáží toto moře přelít, než ty pochopíš tajemství Nejsvětější Trojice." Tu si Augustin uvědomil, že je to poučení od Ježíše.

V Kompendiu KKC vydaném papežem Benediktem XVI. r. 2005, je na otázku, zda lidský rozum může poznat toto tajemství odpověď: "Bůh zanechal několik stop svého trojjediného bytí ve stvoření a ve Starém zákoně, avšak hlubina jeho bytí, jako Nejsvětější Trojice je nepřístupným tajemstvím pro pouhý lidský rozum a také pro víru Izraele před vtělením Božího Syna a sesláním Ducha Svatého. Toto tajemství, které je pramenem všech ostatních tajemství víry, zjevil Ježíš

Kristus." (KKKC 45)

Je jen jeden Bůh, ale žije ve třech osobách, ty jsou jediným původcem všeho. Přitom všechny věci jsou od Otce, a to skrze Syna a v Duchu Svatém. (viz vyjádření 2. cařihradského koncilu a KKC 258.) Vlastnosti těchto osob jsou do jisté míry patrné ve vtělení Syna a darování Ducha. Za používaným výrazem Božská ekonomie, kterou je "dílo společné a zároveň osobní," bychom mohli poznávat prozařující a vyzařující Lásku, protože "Bůh je láska" (1 Jan 4,8).

Katechismus (KKC 260) nám říká: *Posledním cílem veškeré božské ekonomie je, aby tvorové vstoupili do dokonalé jednoty s Nejsvětější Trojicí. Ale už nyní jsme povoláni k tomu, aby v nás Nejsvětější Trojice přebývala: "Kdo mě miluje," říká Pán, "bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek" (Jan 14,23).*

K tomuto je modlitba blah. Alžběty Catez (pam. 9. 11.): "Ó můj Bože, Trojice, které se klaním, pomoz mi zcela zapomínat na sebe, abych spočinula v tobě, bez hnutí a

klidně, jako by má duše byla už na věčnosti; ať už nic nedokáže narušovat můj klid ani mě vylákat z tebe, ó můj Neměnný, ale ať mě každá minuta noří víc do hlubin tvého tajemství! Utiš mou duši; vytvoř z ní své nebe, svůj oblíbený příbytek, místo svého odpočinku. Ať tě nikdy neponechám samotného, ale ať jsem tam vždy úplně se vším, co jsem, svrchovaně bdělá ve své víře, adorující a zcela se nabízející tvému tvůrčímu působení."

Tato karmelitka, řeholním jménem Alžběta od Nejsvětější Trojice, svou modlitbou i vyjádřením touhy: "Ať je můj život jedinou modlitbou, jediným skutkem lásky," nám dává tušit vliv kontempace ústředního tajemství víry, k níž se uchýlovala do komůrky svého srdce uprostřed tohoto světa.

Jinými slovy, kdybychom tušili, co pro nás Bůh připravil, žili bychom docela jinak, abychom dosáhli cíle svého největšího povolání.

PŘEDSEVZETÍ, MODLITBA

Zamyslím se nad svým vnímáním Boha a potřebou obnovení nebo prohloubení vztahu s ním skrze modlitbu a podřízení se jeho vůli.

Bože Otče, Tys poslal světu svého Syna a Svatého Ducha, a zjevils tak lidem tajemství svého vnitřního života; dej nám, abychom toto tajemství v pravé víře vyznávali, abychom hlásali jedinou věčnou slávu a klaněli se společné svrchované moci jediného božství ve třech osobách. Prosíme o to skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen

(na podkladě závěrečné modlitby breviáře)

Se schválením autora, ze stránek www.catholica.cz připravil k tisku Iosif Fickl